

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐδοιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Ἡ προστασία τοῦ ἐγκλήματος.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον καταδείξαμεν πόσον ἡ ἀκώλυτος παρ' ἡμῖν ἐπιλοφορία ἀποβαίνει παραγωγός, αὕτη καὶ μόνη, τῶν πλείστορων ἐγκλημάτων καὶ ἐπὶ τινε βρῦναι ἡ εὐθὺνη τούτων. Ἐπισκοπήσαντες τὰς περιστάσεις ὑπ' αἷ παρ' ἡμῖν τελοῦνται τὰ κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλήματα καὶ ἀνετρέξαντες εἰς τὰς αἰτίας αὐτῶν, ἤχθημεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ ἀνθρωποκτονίαι καὶ οἱ τραυματισμοί, κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῦλάχιστον, ἐπιβαρύνουσι τὰ δημόσια γραφεῖα, ὥστε νὰ εἰπωμεν ὅτι τὸ ἐγκλημα παρ' ἡμῖν προστατεύεται ἐκ περιωπῆς.

Ἄλλὰ τὸ ἐγκλημα ἐν Ἑλλάδι εἴπομεν ὅτι ἐνθαρρύνεται καὶ ἐξ ἄλλων κέντρων ἐπίσης ἐπισήμων, καὶ πρὸ τῆς τελεσεώς του καὶ μετ' αὐτήν. Τοιοῦτον κέντρον ἐνθαρρύνσεως πρὸ τῆς τελεσεώς ἐστὶν ἀναμφιβόλως τὸ κόμμα καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ παρεχομένη ἐξαιρετικὴ εὐνοία εἰς πάντα βίαιον καὶ πρὸς τὸ ἐγκλημα εὐεπίφορον ἄνθρωπον. Τὸ κόμμα ἐν Ἑλλάδι ἔχει ἀνάγκη τῆς συνδρομῆς τοῦ παλληκαρισμοῦ τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμοπόλεων, ἐξ αὐτῶν δὲ στρατολογεῖ τοὺς πρωτοσχόλους, ὡς εἰπεῖν, τῆς τάξεως καὶ τοῦ συστήματός του. Ὁ παλληκαρισμὸς εἶναι καὶ θεωρεῖται σπουδαῖον, σχεδὸν ἀναπόφευκτον, στοιχεῖον παντός κόμματος· δι' αὐτοῦ τὸ κόμμα θὰ ἐπιδελθῆ εἰς τοὺς ἀσθενεστεροὺς χαρακτήρας, δι' αὐτοῦ θὰ παρεκτραπῆ, δι' αὐτοῦ θὰ δράσῃ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς, δι' αὐτοῦ θὰ κάμῃ τὰς διαδηλώσεις του καὶ θὰ πανηγυρῆσῃ τὰς νίκας του. Ὅπως περιποιεῖται καὶ περιθάλλει τὸ κόμμα τὸν ἔσχατον τραμπούκον, δὲν περιποιεῖται τὸν πρῶτον οἰκοκύριον ἢ μεγαλέμπορον. Ἡ ὑποστήριξις εἶναι ἀμοιβαία· τὸ κόμμα ἀπεκδέχεται καὶ ἀποδέχεται πᾶσαν ὑπηρεσίαν συνταξοδικήν εἰς τὴν ἐπιβράτιόν του παρὰ τοῦ παλληκαρίου καὶ τοῦτο πάλιν ἐννοεῖ νὰ προστατευθῆ παρὰ τοῦ κόμματος εἰς πᾶσαν περίστασιν καθ' ἣν ἤθελε περιπλακῆ πρὸς τὴν δικαιοσύνην, εἴτε δι' ἔργα ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κόμματος, εἴτε εἰς ἀτομικοὺς λογαριασμοὺς καπηλείων καὶ καταγωγείων. Ἐδῶ ἀρχεται ἡ ἀπίστις τῆς ὀφειλῆς τοῦ κόμματος πρὸς τὸν παλληκαρῶν, ὅστις ἐφύνησε ἢ ἐτραυματίησε τινά. Ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ κόμματος ἐστὶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ προστατεύσῃ τὸν πρωτόσχολόν του, νὰ πείσῃ χάριν αὐτοῦ τὰ κατώτερα δικαστικὰ ὄργανα νὰ ὀμολογήσῃ πρὸς τὰ ἀνώτερα καὶ νὰ ἐπιτύχῃ, δι' ὅλων ἐκείνων τῶν μέσων ἄτινα ὅλοι γνωρίζομεν, τὴν ἀπαλλαγὴν ἢ τὴν ἐλάφρυνσιν τῆς ὀφείσεως τοῦ ἐγκληματήσαντος. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ὑπηρεσία τοῦ κόμματος ἐστὶν ἡμισπίσημος προστασία τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἐνθάρρυνσις αὐτοῦ λίαν ἀποτελεσματικὴ. Ἀποδείξει τούτου ἐστὶν ἡ ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια ὅτι μέγα μέρος τῶν παρ' ἡμῖν τελοῦμένων κατὰ τῆς ζωῆς ἢ τῆς ὑγείας ἐγκλημάτων διαπράττονται ὑπὸ τῶν προσπελαζόντων τὰ κόμματα ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀπολαύοντων τῆς ἐξαιρετικῆς εὐνοίας καὶ προστασίας αὐτῶν. Ἐὰν εἰς τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς τῶν φόνων, ἀναιρέσεων καὶ τραυματισμῶν ἐ-

σημειώτο εἰς ἰδιαιτέραν στήλιν καὶ ὁ βαθμὸς τῆς σχέσεως τοῦ δράστου πρὸς τὰς τῶν κομμάτων, θὰ εἴχομεν ἀριθμοὺς λίαν ἐκφραστικοὺς μαρτυροῦντας περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ κόμματος ἐπὶ τὴν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν.

Ἄλλὰ πλὴν τῆς περιπτώσεως ταύτης ἥτις ἀποτελεῖ εἶδος συναλλαγῆς ἐκ τῶν προσέρων κατηγορημένων, ἐστὶ καὶ ἄλλη τις προστασία τοῦ ἐγκληματήσαντος ἐκ μέρους τοῦ κόμματος, ἐξῆλομένη συμβάσεως, ὡς εἰπεῖν, προερχομένη. Ἡ αἴθουσα τοῦ κακοῦργουδικείου, ἡ αἴθουσα τοῦ πλημμελοδικείου, δύο ἢ τρία ἀνακριτικὰ γραφεῖα καὶ τὰ παρασκήνια τῆς εἰσαγγελίας δύνανται νὰ περιποιήσωσιν εἰς τὸν πρῶτον ἐπιτήδειον δικηγόρον ἀναμφισβήτητον κομματικὴν ἐπιρροήν, ἐὰν ἐντὸς μόνον τῶν αἰθουσῶν ἐκεῖνων καὶ τῶν γραφείων ἀναπτύξῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν δραστηριότητα καὶ πονηρίαν. Τίποτε δὲν ὑποχρεοῖ πλείστορον εἰς τὸ κόμμα καὶ δὲν συνδέει πρὸς αὐτὸ στενότερον τὸν πολίτην, ἢ ἡ προστασία ἢ, τυγχάνει παρὰ τοῦ κόμματος κακοῦργήσεως ἢ πλημμελήσεως ἐνόπιον τῆς δικαιοσύνης αὐτὸν δικαιοσύνης.

Τὰ δικαστικὰ γραφεῖα καὶ αἱ αἴθουσαι τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐγένοντο παρ' ἡμῖν ἐφορτάτοισι ἀγροῖ ἐν οἷς τὸ κόμμα συγκαταστήσασθαι ἔσχετο, καρπούς, ἀν' οὗ καὶ πολλὸ ἐκλεκτόν. Τοῦτο ἤνυδον πρὸς πολλοὺς ἢ πρωτοστάται τῶν κομμάτων καὶ διὰ τοῦτο παρὰ τοῖς διαφόροις δικαστηρίοις ἐγκατέστησαν ἢ μᾶλλον διεπιστάθησαν ἀντιπροσώπου, κύριον ἔργον ἔχοντας τὴν προστασίαν τῶν πρὸ τοῦ δικαστικοῦ βήματος ἀγομένων πολιτῶν ἐπὶ διαφόροις ἐγκλήμασι καὶ πλημμελήμασι. Λέγοντες προστασίαν δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως τὴν νόμιμον ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου, τὴν ἐπιτροπευμένην καὶ ἐνόστως ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλ' ἄλλην τινὰ προστασίαν ἢ ὑπεράσπισιν ἀνόμιμον ἢ τὴν ἠθικότητα οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης δὲν ποιούμεθα μακρὸν καὶ ἀναλελυμένον λόγον, διότι οὗτος ἤθελε φέρει ἡμᾶς ἀναγκασίως εἰς τὴν ἐρευνᾶν τῆς στάσεως τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων ἀπέναντι τῆς ἀνωνόμου ἐκείνης ὑπερασπίσεως ἥτις ἐστὶν ἀρνητικὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ παρῆσαντον στοιχείον εἰς τὴν δικαστικὴν λειτουργίαν. Σήμερον δὲν πρόκειται περὶ τούτου, ἀλλὰ περὶ τῆς προστασίας ἢ τυγχάνει, οὕτως εἰπεῖν ἐπισήμως τὸ ἐγκλημα παρ' ἡμῖν· εἰ ἀνωτέρω δ' ὑπαινιγμοὶ εἰσὶν ἀρκετοὶ νὰ πείσωσιν ὅτι καὶ ἐκ ταύτης τῆς πηγῆς ἐνθαρρύνεται τὸ ἐγκλημα καὶ ὠθεῖται πρὸς τὰ πρόσω πρὸς βλάβην τῆς ἐνόμου τάξεως.

Δὲν ἐξηγητήσαμεν εἰσέτι ὅλας τὰς ἐκείνας δι' ὧν τὸ ἐγκλημα παρ' ἡμῖν θερμαίνεται καὶ ζωογονεῖται καὶ ὑπολείπεται ἡ σπουδαιότερα ἢ τῶν βασιλικῶν χαρίτων. Τὸ ἐγκλημα παρ' ἡμῖν διατελεῖ ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ δράστου, μέχρι τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς του, προστατεύεται διαρκῶς, ὡς εἴητο παρὰ τῆς συμπαθητικότητος καὶ ἐπαινετῆς τῆς προστασίας δὲ ταύτην ἐπιστέφει, ὡς ἔργον ὑψίστης δικαιοσύνης, ἢ βασιλικῆς χάριτος. Ἐὰν ὁ ἐγκληματίας, μ' ὅλας τὰς εὐλιπνεῖς καὶ θερμὰς προσπαθίας τοῦ κομματάρχου δὲν δυνηθῆ νὰ δια-

φύγῃ τὸ πλοῦτοισιν τῶν ὀρκωτῶν ἢ τῶν πλημμελειοδικῶν κόσκιον, διατρέφει βεβαίαν τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ κόμμα δὲν θὰ ἐγκαταλείπῃ αὐτὸν εἰς τὴν τύχην του, ὅτι τῇ μεσιτείᾳ καὶ ταῖς παρεμβάσεσι του θὰ τῷ ἀπονεμηθῆ ταχέως χάρις, ἵνα ἐκπέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας, φέρων ἐν τῇ ψυχῇ καὶ νέα στοιχεῖα ἐγκληματικότητος ὧν τὰ σπέρματα ἀνεξωρονηθήσαν ὑπὸ τὴν μεμολυσμένην ἀτμόσφαιραν τῆς φυλακῆς.

Ποῖα ἐγένετο παρ' ἡμῖν μέχρι τοῦδε χρεῖται τῆς βασιλικῆς χάριτος, τοῦ συμπληρωτικοῦ τούτου τῆς δικαιοσύνης μέσου; Ἄνθρωποι ὑποπεσόντες εἰς τὰ μέγιστα καὶ εἰδεχόμενα ἐγκλήματα καὶ καταγνωσθέντες τὰς ἐσχάτας ποινὰς, μετὰ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν, πολλάκις δὲ καὶ ὀλίγων μηνῶν καθυρτίων, ἀπεδοθησαν εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ χάριτων, ἃς οὐδὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ ἢ νὰ ἐξηγήσῃ. Ἐντούτοις τὸν ἐνοχόν ἐπὶ τῆς κατωφερείας τοῦ ἐγκλήματος δὲν ἀναγκαιεῖται τόσω ἢ αὐστηρότης τῆς ποινῆς, ὅσων ἢ βεβαίως περὶ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς ἐκτίσεως αὐτῆς. Ποῖαν βεβαιότητα ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐγκλημα ῥέπων παρ' ἡμῖν, ὅτι διαπράττων αὐτὸ θὰ ὑπεβλήθῃ εἰς ποινὴν καὶ θὰ ἐκτίσῃ αὐτήν, ἵνα ἀναγκαιεθῆ εἰς τὴν ἐγκληματικὴν κατωφερσίαν; ἀδελφίαν· εἶναι τοῦναντίον πεπεισμένοι, σχεδὸν βέβαιοι, ὅτι ἐὰν δὲν διαφύγῃ οὗτος ὄνοχος τῆς δικαιοσύνης, τὸ ἔργον αὐτῆς ταχέυτα θὰ ματαιώσῃ ἢ βασιλικῆς χάριτος ἐπηρεχομένη ὡς νέα καὶ ἐπίσημος πλέον ἐνθάρρυνσις πρὸς τὸ ἐγκληματεῖν.

Ἐὰν ἡ τελειοποίησις τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος προῆλθῃ ἐκ τῶν ὑποδειχθέντων ὑπὸ τῆς τελευταίας ἐκλογῆς σημείων, μετ' ὀλίγον θὰ ἔχομεν νὰ θρηνησωμεν καὶ ἐπ' ἄλλης ἐπισήμου πηγῆς ἐνθάρρυντικῆς τοῦ ἐγκλήματος: ἐννοοῦμεν ὅτι ἐὰν ἀναπόφευκτον συμπλήρωμα πάσης εἰς τὸ μέλλον ἐκλογῆς, θεωρηθῆ τὸ μέτρον ὅπερ ἐτέθη ἐνταῦθα εἰς ἐνέργειαν, ἀνοίγονται δηλονότι αἱ φυλακαὶ τοῦ κράτους ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ ἀποστέλλονται οὗ καταδίκαιοι εἰς τὰς ἐπαρχίας των, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, αἱ δὲ ἐκλογαὶ δι' ἄλλους λόγους ἀποβῶσι συχνότεραι, θὰ ἐξουδετερωθῆ κατὰ τὸ ἦμισυ ἢ ποινὴ καὶ θὰ ἐπιστεφθῇ ἡ ἐπίσημος ἐνθάρρυνσις τοῦ ἐγκλήματος καὶ διὰ κοινοβουλευτικοῦ βήματος λίαν ἐνισχυτικῆς τῆς ἐνόμου τάξεως καὶ ἀξιαγαστοῦ.

Τελευτήσαντες ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλήματα ὅπερ ἐν Ἑλλάδι ἔλαθε τόσας φοβερὰς διαστάσεις, δι' οὐ πλείστοι ἄνθρωποι ἡμῖν ἀπέρχονται τοῦ κόσμου τούτου ἀδίκως, διὰ τῆς μαχαίρας καὶ τοῦ πυροβόλου καὶ ἄλλοι τόσους ἀποσπῶνται τῶν προαγωγικῶν ἔργων καὶ τῶν οικογενειῶν αὐτῶν, δίδοντες δίκην τῶν ποινικῶν ἔργων των, δὲν ἐγκρίζεται εἰς τὰς ἡθῆς τοῦ λαοῦ, εἰς τὰς κοινωνικὰς περιστάσεις ὑπ' αἷς τῆς ἢ εἰς πατροπαράδοτους ἔθιμοις καὶ κλίσεις, ἢ ὅτι ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ αὐτοῦ μόρφωσις ὑστεροῖ τῶν μᾶλλον ἀπολιτίστων φυλῶν καὶ τὰς παρῆμοιαι· τὸ κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημα ὑφίσταται καὶ ἀκμάζει, διότι ἐνθαρρύνεται καὶ προσηκταίνεται ἅμα τῇ τελεσεῖ του, ἐνθαρρύνεται δὲ καὶ προστατεύεται ἐκ περιωπῆς, ἐκ τῆς λεγομέ-

της πολιτικής, ήτις παρ' ημῶν ἐγένετο ἡ πυξίς τῆς Πανδώρας ἐξ ἧς ἀπολύεται ἐπὶ τοῦ Ἑλλήνων γένους πᾶν κακὸν πᾶσα δυστυχία. Τὸ ἔγκλημα προστατεύεται ἐκ περιωπῆς καὶ οἱ θέλοντες τὴν ἐκρίζωσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἄς ἀναζητήσωσι τὰ σπέρματα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπίσημα καὶ ἡμιεπίσημα γραφεῖα, διότι ἐκ τοῦ ἐγκλήματος ἡ πολιτικὴ ἐκμεταλλεύεται πλούσια ὄφελον, ὅλα δὲ τὰ γραφεῖα, ἐγένοντο παρ' ημῶν πρακτορεῖα τῆς πολιτικῆς.

Δημοτικά.

Ἐν Πάτραις, 23 Φεβρουαρίου 1887.

Ἀξιότιμε φίλε κ. Κωνστ. Φιλόπουλε!

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἔμαθον καὶ ἐγὼ ὅτι κατὰ τὰς προσχεῖς καὶ κατὰ Ἰούλιον δημοτικὰς ἐκλογὰς θὰ ἔχωμεν ἐνταῦθα ὑποψηφίους δημάρχους πλὴν τῶν κατ' ἐπάγγελμα πολιτευτῶν καὶ ἄλλους ἑθρότους κατὰ πάντα ἀξιότιμους καὶ παρέχοντας ὅλα τὰ πιστὰ καλῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως πλειότερον δ' εὐχαριστήθητι ὅτι μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τούτων συγκαταλέγεσθε καὶ ὁμῶς, κύριε Συντάκτα, περὶ οὗ τρέφω τὴν ἀρίστην γνώμην καὶ ἀπειρον ὑπόληψιν.

Ἔμακ' καὶ ἐγὼ εἰς τῶν φρονούντων διι τότε καὶ μόνον θὰ ἔχομεν καὶ ἡμεῖς δημοτικὴν ἀρχὴν μητέρα καὶ ὄχι μητριάν, ὅπου ἂν ἀποκτήσωμεν δῆμαρχον ἄνδρα μὴ κομματάρχην, ἱκανὸν ν' ἀντιληφθῆ τῶν ἀναγκῶν μας, φιλότιμον δὲ καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ θέσῃ τάξιν ἐκεῖ ὅπου σήμερον βασιλεύει ἀταξία καὶ σύγχυσις.

Λέγω τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ δι' αὐτοῦ ὅτι οἱ κομματάρχαι μας εἶναι τόσα ἀποφύλια τέρατα καὶ ἐκ φύσεως ἢ προαιρέσεως κακοὶ καὶ ἀφιλότιμοι: τούναντι, ἔχω περὶ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἀρίστην ἰδέαν καὶ ἀναγνωρίζω εἰς αὐτοὺς πολλὰ προσόντα φρονῶ ὅμως ὅτι ὡς παρ' ημῶν ἐξασκῶται ἡ λεγομένη πολιτικὴ, οὐδέποτε οἱ πολιτευόμενοι, ὅσας καὶ ἀνέγνωσιν ἀρετὰς καὶ προσόντα, θὰ ἀποτελέσωσι καλοὺς ἢ καὶ ὑποφερτοὺς δημάρχους. Ἡ πολιτικὴ, ἐπαναλαμβάνω, ὡς παρ' ημῶν ἐξασκῶται κατὰ γενικὸν κανόνα, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς πολιτευομένους κάποιαν ὑποχρέωσιν πρὸς τὸ κόμμα, ὣν ἢ παράλειψις τοὺς βλάβει μέχρις ἐξοντώσεως, ἢ ἐκπλήρωσις τῶν δὲ κατατρέχει τὰ ἐπιτυχεύοντα αὐτοῖς καθήκοντα. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς κομματάρχης ἢ πολιτευτὴς ἀποφεύκει εὐκόλως νὰ ἐξοντωθῆ πολιτικῶς, θὰ ἐκπληροῦ πάντοτε τὰς πρὸς τὸ κόμμα ὑποχρεώσεις του καὶ κατ' ἀκολουθίαν θὰ ἦναι κακὸς δῆμαρχος, ὡς ὑπῆρξαν ἄνευ ἐξαιρέσεως ὅλοι οἱ μέχρι τούδε δημορχεύσαντες. Ὅπου ἂν κομματάρχης τις δηλώσῃ ὅτι προτίθεται μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοτικῆς περιόδου νὰ μὴ πολιτευθῆ πλέον καὶ ν' ἀποσυρθῆ εἰς μοναστήριον, αὐτὸς πρέπει νὰ προτιμηθῆ ὡς δῆμαρχος ὅλων τῶν ἄλλων δημάρχων καὶ αὐτῶν τῶν ἀνεξαρτήτων.

Διὰ τοῦτο ἔχω πάντοτε σταθερὰν γνώμην ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν καλὸν δῆμαρχον πρέπει νὰ τὸν ἀναζητήσωμεν ἐκτὸς καὶ μακρὰν τῶν κομμάτων νὰ εὕρωμεν ἕνα συμπολίτην μας τίμιον, ἱκανόν, πεπαιδευμένον καὶ φιλότιμον καὶ νὰ τὸν ἀναδείξωμεν δῆμαρχον.

Μ' ὅλον ὅτι ὅμως τοῦτο ἐπιθυμῶ, οὐδέποτε ἤλπισα ὅτι θὰ τὸ ἴδω πραγματοποιούμενον, πολὺ δὲ ἀμφισβάλω ἔάν θὰ τὸ ἴδωσι τὰ τέκνα μου διότι γνωρίζω καλῶς τὴν πόλιν μας καὶ ὑπὸ ποίῳ ἰδέω ἐμφορεῖται, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλεχθῇ ἐνταῦθα δῆμαρχος ἐκτὸς τῶν κομμάτων καὶ μὴ κατ' ἐπάγγελμα πολιτευόμενος: ὄχι, δὲν εἶναι, ἐπαναλαμβάνω, τοῦτο δυνατόν: χαίρω δὲ ὅτι τὴν φρονὴν ταύτην προτείνονται ὑποψήφιοι δῆμαρχοί φέροντες ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ προσόντα Δημάρχου ἀνεξαρτήτου, διὰ νὰ πεισθῆτε καὶ σεῖς περὶ τούτου καὶ νὰ μὴ χάνεσθε εἰς οὐτοπίας ἀπραγματοποιήτους ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Ἐμμεθα, φίλε Συντάκτα, ὅλοι ὀλίγον ὑποκριναι.

καὶ πολὺ διεσθαρμένοι ὡς πολῖται ὅλοι λέγομεν, ἢ τοὺλάχιστον οἱ πλειότεροι καὶ πρὸ πάντων ἡ καλῆ λεγομένη τάξις, ὅτι θέλομεν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἀνεξάρτητον καὶ ὑπηρετοῦσαν τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ ὄχι τὸ κόμμα τοῦ δεῖνα ἢ τοῦ τάδε: ὅλοι φαινόμεθα ὀλιθόμονοι διὰ τὰ κακῶς γενόμενα εἰς τὸν κύκλον τῶν δημοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, φωνασκοῦμεν διὰ τὴν ἔλλειψιν καλῆς ἀστυνομίας, διὰ τὴν ἔλλειψιν καλῆς ἀγροτικῆς τοιαύτης, διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης τοῦ ἐμπορίου ὑποστηρίξεως καὶ διὰ τόσας ἄλλας πολλὰς ἔλλειψεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων βλάβει ἢ ὀπισθοδρομεῖ σπουδαιότατα τὸν ἀτόμων συμφέροντα: προσέτι ὅλοι γνωρίζομεν τὴν πηγὴν τῶν κακῶν τούτων καὶ τὸ μέσον τῆς θεραπείας των, ἀλλὰ; αὐτὸ τὸ ἀλλὰ, ἐμπεριέχει καθὼς ἔλεγον οἱ παλαιότεροι, πολλὰ διότι. Ἀλλὰ κ. Συντάκτα, δὲν θέλομεν δῆμαρχον ὅποιον λέγομεν, διότι ὅλοι εἴμεθα τῶν κομμάτων καὶ ἀνήκομεν εἰς αὐτὰ: πλειότερον δ' ἀνήκομεν εἰς τὰ κόμματα ἡμεῖς οἱ ἐπιτυχεύοντες τὴν ἀνεξαρτησίαν διὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου καὶ ὡς συμπλήρωμα τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεώς μας: εἶναι καὶ τοῦτο ἕν συστατικόν.

Ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ λεγόμενοι ἀνεξάρτητοι, εἴμεθα χείρονης πολῖται ἢ τὰ βεμάλια τῶν κομμάτων: διότι ἐνῶ καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ ἐκεῖνα ἀνήκομεν εἰς τὸ κόμμα, ἀνήκομεν προσέτι καὶ εἰς τὰ πάθη μας καὶ εἰς τὰς ἀδυναμίας μας καὶ αὕτη εἶναι κατ' ἐμὲ ἡ χειροτέρα ἐξάρτησις. Οὐδεὶς ἀνέχεται τὸν ἄλλον, κανεὶς δὲν χωνεύει τὸν ὁμοῖόν του. «Ἀκουεῖς ἐκεῖ, θὰ κάμωμεν τὸν κ. Κόλλαν δῆμαρχον;» λέγει ὁ συναδέλφος τοῦ ἐμποροῦ «καὶ διατὶ τάχα νὰ κάμωμεν αὐτόν; χίλιας φοραὶς καλλήτερον τὸν κ. Ρούφον τὸν κ. Πατρινόν» ἀφοῦ δὲν δύναμαι, ἢ δὲν θέλω νὰ γίνω ἐγὼ, ἄς μὴ γίνῃ καὶ ἐκεῖνος.» «Ἀκουεῖς ἐκεῖ νὰ κάμωμεν τὸν ἱατρὸν κ. Κορύλλον δῆμαρχον;» λέγει αὐτὸς ἐκεῖνος ὅστις ἔπρεπε νὰ ἔχη ἢ τὴν τρέξει ἀπόστολος τῆς ὑποψηφιότητός του καὶ ἀπολογητῆς, διότι γνωρίζει ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ θὰ εὕρῃ δῆμαρχον ἐπιστήμονα, μὴ ἔχοντα κόμμα νὰ διαθρήσῃ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ χρήματος καὶ τῶν δημοτικῶν θέσεων, ἄνδρα τέλος νοήμονα καὶ φιλότιμον. «Ἰδετε ἀξίωσιν ὅπου τὴν ἔχει ὁ κ. Φιλόπουλος νὰ γίνῃ δῆμαρχος;» λέγουν οἱ συναδέλφοί σας, κ. Συντάκτα, «ἂν δέ;» «μὴ δὲ ἐφημερῆς ἐντοπία μοι εἶπον, ὅτι ἐθεώρησε τὴν εἰδήσιν τῆς ὑποψηφιότητός σας ὡς εἰδήσιν ἀποκρηάτικην.» «Ἡμεῖς, λέγουν, παρὰ νὰ ἴδωμεν εἰς τὸ δημοχρῖνον ἀξίωμα ἄνδρα δυνάμενον διὰ τῆς νοσηροσύνης, τῶν γνωσεῶν του, τοῦ χαρακτήρος καὶ τοῦ θάρρους του νὰ διαπρήσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Δήμου, προτιμῶμεν νὰ ἔχωμεν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τὴν ὁποίαν ἔχομεν: ἀληθινὰ δὲν εἶναι πολὺ καλῆ, ἀλλὰ καλλήτερα θὰ ἦτο τάχα νὰ τηκόμεθα ὑπὸ τοῦ φθόνου ἐπὶ μίαν τετραετίαν; Καὶ διατὶ νὰ κήσεσθε;

Εἶπον ὅτι τὰ λέγουν αὐτὰ ὅλα, ἀλλὰ δὲν τὰ λέγουν, τὰ αἰσθάνοντα ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα τῶν ταῦτα τὰ φανερόντων ὅλα αἱ πράξεις των. Τὶ ἐκάμαμεν μέχρι τούδε πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς χειραφετήσεως τοῦ Δήμου ἡμῶν, ὡς ἀποκαλεῖτε σεῖς τὸ θαῦμα τοῦτο τοῦ αἵματος μας, ἀπὸ τῶν κομμάτων; Ἀπολύτως τίποτε. Πότε λέγομεν ὅτι δὲν εὕρισκομεν ἄνδρα δυνάμενον νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν χειραφετήσιν; πότε ὁ δεῖνα καλὸς καλὸς καὶ ἀξίος, ἀλλὰ δὲν δέγεται νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς δῆμαρχος; λησμονοῦμεν ὅτι οἱ μὴ κατ' ἐπάγγελμα πολιτευτὰ ἐσταλάζουσι πανταχοῦ καὶ πάντοτε νὰ προβάλλωσιν ἀφ' ἑαυτῶν ἀξιώσεις διὰ τὴν τιμητικὰς καὶ δημοσίας θέσεις: πρὸς τοῦτο ἔχουσι χρεῖαν παρορησῶν ἐνθαρρύνσεων, προτροπῶν καὶ ἐνίοτε παρακλήσεων καὶ ὅτι ἐάν θέλωμεν δυνάμεθα διὰ τῶν παρορησῶν καὶ ἐνθαρρύνσεών μας νὰ ξεκαμπίσωμεν καὶ τὸν δειλότερον πολῖτην. Πότε ἐπράξαμεν τοῦτο; Οὔτε τὸ ἐπράξαμε ποτε εἰς τὸ παρελθόν, οὔτε θὰ τὸ πράξωμεν ποτε εἰς τὸ μέλλον.

Οἱ ἄνδρες οἱ δυνάμενοι νὰ ὑπηρετήσωσι καλῶς

καὶ τίμιως τὸν δῆμον καὶ νὰ προαγάγωσι τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου δὲν λείπουσιν ἀφ' ἡμῶν ἐνταῦθα ἡ ἠθικὴ ἀφ' ἑτέρου δύναμις τῆς καλῆς κοινωνίας, εἰς τοιαῦτα ζητήματα, εἶναι μεγίστη καὶ δύναται νὰ καταβάλλῃ τὴν ὑλικὴν δύναμιν, ἀρκεῖ νὰ κινηθῆ εἰλικρινῶς πρὸς ἕνα σκοπόν. Λεῖπει λοιπὸν ἀφ' ἡμῶν ὅλων εἰλικρινῆς πρῶτες εἰς πρὸς βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων, λείπει ἡ τοῦ πολίτου πρωτίστη ἀρετὴ, τοῦ νὰ θέτῃ τὸ κοινὸν συμφέρον ὑπεράνω τῶν ἀτομικῶν παθῶν του, λείπει τέλος ἡ συναίσθησις τῆς ἀθλιότητος εἰς τὴν ὁποίαν διατελοῦμεν καὶ ἡ ἀκριβὴς γνώσις τῶν ἀποτελεσμάτων της.

Ὅμιλοῦμεν περὶ τῆς καλῆς καὶ ἀνεξαρτήτου (:) λεγομένης τάξεως τῶν πολιτῶν. Ποῦ εἶναι αὕτη εἰς τὰς παραμονὰς πάσης δημοτικῆς ἐκλογῆς; Ἐπιθυμεῖ, λέγει, καλὸν δῆμαρχον ἀνεξάρτητον καὶ ἱκανόν, ἀλλ' ἐννοεῖ ν' ἀφίρῃ νὰ τὸν κάμωσι τὰ κόμματα: δὲν ἐννοεῖ νὰ κινηθῆ αὕτη νὰ τὸν εὕρῃ, νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ δι' ὅλην τῶν μέσων, νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ κ.τ.λ. Ἀλλ' εἶναι ποτε δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ τοιοῦτος δῆμαρχος ἐναντίον τῶν κομμάτων, ἄνευ διοργανωμένης ἐνεργείας, ἄνευ κέντρου ἐργασίας, ἄνευ ὀργάνων, ἄνευ ζέσεως, ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ; Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἤξεύραμεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, δι' αὐτὸ ἀπρακτοῦμεν καὶ γὰρ ὡς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ὅτι τάχα θέλομεν καλὴν δημοτικὴν διοίκησιν καὶ θὰ τὴν ἔχωμεν ὅταν πέσῃ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ἀναφέρομαι, φίλε Συντάκτα, εἰς τὴν συνείδησίν σας, καὶ ἔχω πεποιθήσιν εἰς τὴν εἰλικρινείαν τῶν ἀπαντησῶν σας: ἐδήλωσατε καὶ ὁμῶς ὅτι θὰ προβάλλητε τὴν ὑμετέραν ὑποψηφιότητα κατὰ τὰς προσχεῖς δημοτικὰς τοῦ Ἰουλίου ἐκλογὰς: σὰς διαβεβαίω ὅτι πάντες αἰσθανόμεθα ὅτι σεῖς δύνασθε παρὰ πάντα ἄλλον νὰ πραγματοποιήσῃτε τὴν ποθητὴν χειραφετήσιν τοῦ δήμου ἀπὸ τῶν κομμάτων καὶ νὰ δειχθῆτε δῆμαρχος ἀξίος τῆς πόλεως, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν ἐκθέτω, ἵνα μὴ προσκρούσω εἰς τὴν γνωστὴν μετριοφροσύνην σας. Εἰπέτε μοι, σὰς παρακαλῶ, ἐν συνείδησει, ὄχι πόσοι ἀγνωστοὶ ὡμῶν, ἢ ἐκ τῆς κατωτέρας τάξεως, ἢ τῆς ἐργατικῆς, ἀλλὰ πόσοι οἰκογενειακοὶ ἢ ἀτομικοὶ σας φίλοι, πόσοι ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου ὅστις σὰς γνωρίζει καλῶς; πόσοι ἐκ τῶν συναδέλφων σας δικηγόρων, (περὶ δημοσιογράφων δὲ συναδέλφων σας νὰ μὴ γίνεσιν οὔτε λόγος), πόσοι ἐξ ἐκείνων οἱ σκίτες ἐργασθησάν μεθ' ὡμῶν εἰς διάφορα κοινῶφελῆ ἔργα καὶ βεβαίως σὰς ἐξετίμησαν, πόσοι ἐκ τῶν ἐπαγγελματιῶν τῶν ἀνεξάρτητων καὶ ἀγαθῶν πολιτῶν, ἤλθον πρὸς ὡμῶν, ἅμα ἔμαθον τὴν ὑποψηφιότητά σας, νὰ σὰς συγχαρῶσι διὰ τὴν ἀπόφασίν σας ταύτην, νὰ σὰς ἐνθαρρύνωσι καὶ νὰ σὰς βεβαίωσωσιν ὅτι θέλουσιν ἐργασθῆ πρὸς ἐπιτυχίαν σας; δὲν θέλω νὰ ἀμφισβητήσω τὰ πρὸς ὡμῶν αἰσθήματα τῶν φίλων σας, οὐχ ἦττον θὰ εἶπω ὅτι εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐλάχιστοι προσήλθον πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν καὶ οἱ πλειότεροι τούτων ἐπιτρέψατέ μοι νὰ τὸ πιστεύω, σὰς εἶπον ὀλίγας λέξεις per complimentum μόνον. Ἐγὼ αὐτὸς ἐπιχειρήσας νὰ συστήσω τὴν ὑποψηφιότητά σας εἰς κύκλους ἀξιότιμων καὶ ἀνεξαρτήτων συμπολιτῶν, ἤκουσα βεβαίως πολλοὺς καλοὺς λόγους περὶ ὡμῶν, ἀλλ' οὐδεμίαν ὅμως εἶδον διάθεσιν ἐμπράκτου ὑποστηρίξεως. Ἄν δὲν τοὺς ἀρέσκετε σεῖς, ἐάν σὰς θεωροῦσιν ἀνεπαρκῆς, διατὶ δὲν ἀποτείνονται εἰς ἄλλον καλλήτερόν σας;

Ἰγάγετε ὅμως ἐν ἐσπέρας εἰς τὸν οἶκον κανονὸς κομματάρχου ἐκ τῶν σκοπούμετων νὰ ἐκθεθῶσιν ὡς ὑποψήφιοι δῆμαρχοι καὶ θὰ ἴδετε πόσοι ἐργάζονται καὶ συσκέπτονται περὶ τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας, ποῖα μέτρα θέτουσιν ἐν κοινῷ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ μὲ ποῖον ζῆλον παρασκευάζουσιν αὐτόν.

Καὶ ἔπειτα κάθεσθε καὶ σεῖς καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἐγὼ ἀκόμη καὶ λέγομεν ὅτι ὁ τόπος ἀποδοκιμάζει τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα καὶ ὅτι ἐπιθυρεῖ δῆμαρχον ἀνεξάρτητον ἐκ τῶν κομμάτων καὶ σεῖς

δὲ, φίλε Συντάκτα, εὑρετε εἰς τὴν ψυχὴν σας τὸ θάρρος νὰ προβάλτε τὴν ὑποψηφιότητα ὑμῶν ὡς ἐκπροσωπούσαν τὴν ἀπὸ τῶν κομμάτων χειραφετησιν τοῦ Λήμου. Τοῦτο θὰ σὰς τὸ συγχωρήσω μόνον ἐὰν τὸ ἐπράξατε διὰ νὰ ἐκθέσητε καὶ φέρετε εἰς δύσκολον θέσιν τοὺς λεγομένους ἀνεξαρτήτους, διὰ νὰ στραφίητε εἰς τὸ μέλλον τὸ στόμα των καὶ διὰ νὰ πεισθώμεν ὅλοι οἱ δὲν θέλομεν ἄλλην δημοτικὴν ἀρχὴν, παρὰ εἰς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔχομεν.

Ἐὰν μοι ἐπιτρέψητε θὰ ἐξακολουθήσω ἐπ' ὀλίγον ἀκόμη ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου—διὰ νὰ ξεθυμῶμαι—ἐντελῶς. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἐπεθύμωμ ἢ ἀκούσω καὶ τὴν περὶ ὧν ἀνδρῶν γνώμην τοῦ συναδέλφου μου Ἰ ο ρ ὀ ρ ο υ, τὸν ὁποῖον καὶ προκαλῶ καὶ ἀναμένω εἰς τὰ ἀνοικτά.

Σὰς χαιρετῶ μεθ' ὑπολήψεως.

Ἰμέτερος
Φιλώδημος

Σμ. «Φορολογουμένου.» Εὐχαριστοῦμεν πρῶτον τὸν ἐπιστέλλοντα ἀξιοτίμον φίλον ἐπὶ τῇ καλῇ γνώμῃ του περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ταύτης, δεύτερον φρονούμεν ὅτι ἐν ὄλιγαις ταῖς ἀληθείαις ἄς ἀνωτέρω ἐκθέσει ἐνυπάρχει καὶ τις ὑπερβολή, ἢ δὲν ἀποδεχόμεθα καὶ τρίτον, φρονούμεν ὅτι δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς ἢ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰ ἐρωτήματα ἅτινα προβάλλει ἡμῖν εἰς ταῦτα καὶ εἰς ἄλλα ἅτινα ἀπευθύνονται ἡμῖν κατ' αὐτάς, ἢ ἀπαντήσωμεν ὅσταν πολλοὶ ὄντοισι καὶ ἰσοτίμοι τῷ ἐπιστέλλοντι ἐκφράσωσι γνώμην περὶ ἐκάστης τῶν προβαλλομένων ὑποψηφιοτήτων καὶ τῆς τοῦ Συντάκτου τοῦ «Φορολογουμένου», ἣτις ἀναμένει μετὰ θάρρους τὸν ἐλεγχον τῶν τιμῶν ἀνθρώπων, ἵνα ἐκ τῆς γνώμης των ἀντλήσῃ τὴν δύναμιν τῆς ὑποστάσεώς της.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μανθάνομεν παρ' ἀξιοπίστων ἀνθρώπων ὅτι τὸ ἀρτι περατωθὲν τελευταῖον τμήμα τῆς ἀπὸ Πατρῶν εἰς Καλάβρυτα ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ (ἀπὸ χωρίου ἁγίου Βλάσην εἰς Καλάβρυτα) πρόκειται νὰ παραδοθῇ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὸ δημόσιον, ἐνῶ κατασκευάσθῃ ὑπὸ αἰσχίστους ὄρους καὶ σχεδὸν καίται ἀχρηστον διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Ἐπὶ τῆς πληροφορίας ταύτης ἐπιστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμόδιου μηχανικοῦ καὶ τοῦ Τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων. Τοῦ λόγου γενομένου περὶ ὁδῶν καὶ αὐτῆς ἐπιναλαμβάνομεν ὅτι ὑφ' οὗς ὄρους κατασκευάζονται αὐταὶ θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ μὴ κατασκευάζωντο διόλου, διότι τὸ μόνον κέρδος σπερ ἐξ αὐτῶν προσποριζόμεθα ἐστὶν ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς των. Παρ' ἡμῖν, ὡς γνωστὸν, αἱ δημοσῖαι ὁδοὶ συντελοῦνται κατὰ τμήματα, καὶ ἐπὶ τῶν περατωτῶν καὶ διὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ κατασκευῆν καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης ὁδοπιστασίας, εἶναι κατεστραμένον ὁπότεν δὲ συντελεῖται τὸ τέταρτον ἢ τὸ πέμπτον τμήμα, τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον εἶναι μεταβεβλημένον εἰς κοίτην χειμάρρου, ἀχρηστον δὲ τελείως εἰς τὴν συγκοινωνίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁπότεν ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ εἶνε καλὴ καὶ ἀμεμπτος, μετ' ὀλίγον χρόνον εἴχομεν πάντοτε τὰ ἴδια ἀποτελέσματα, διότι ἡ ὁδὸς ἀφίεται ἀνεπιτήρητος, δὲν προλαμβάνεται ἡ μεγαλύτερα αὐτῆς βλάβη διὰ τῆς ἐγκαίρου ἐπισκεψῆς τῶν μικρῶν φθορῶν, δὲν ἐπιβλέπεται παρ' οὐδενός, οἱ ἄνθρωποι δὲ καὶ τὰ σταιχεῖα τῆς φύσεως ἐξασκοῦσιν ἐπ' αὐτῆς πᾶσαν τὴν φθοροποιὴν ἐνεργεσίαν των. Πενταχῶς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἡ ὁδοποιεῖα εἶνε στενῶς συνδεδεμένη μετὰ τῆς ὁδοπιστασίας, τῆς διαρκούς δηλονότι καὶ οργανωμένης ἐπιβλέψεως τῆς ὁδοῦ, τῆς τακτικῆς αὐτῆς ἐπισκεψῆς, τῆς συντηρήσεώς της καθόλου. Διὰ τοῦτο καθ' ἕλον τὸ μῆκος πάσης ὁδοῦ καὶ κατὰ ἀνάλογον διαστή-

ματα βλέπομεν ἐκεῖ ἐναποταμιευμένον ὑλικόν, προωρισμένον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν εἴτε ἐκ τῆς χρήσεως εἴτε ἐξ ἄλλων αἰτιῶν προξενουμένων βλαβῶν, ἐργάται δὲ διατρέχουσιν αὐτὴν καὶ ἐπανορθοῦσι τὰς μικρὰς φθορὰς πρὶν γίνωσι μεγάλα καὶ δαπανηρά. Οὕτω ἐννοοῦσιν ἀλλαγῶς τὴν ὁδοποιεῖαν καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖ ἔχουσιν ὠραιοτάτας ὁδοῦ, καλῶς διατηρημένας καὶ πάντοτε ἐν καλλίστῃ καταστάσει. Ἡμεῖς κατασκευάζομεν μίαν ὁδὸν ὅπως ὅπως καὶ κατόπιν τὴν ἐγκαταλείπομεν εἰς τὴν τύχην της καὶ εἰς τοὺς παντοίους καταστροφῆς οὕτω ὑπὸ τὸ σύστημα τούτο πρὶν ἢ περατωθῇ τὸ δεύτερον ἢ τρίτον τμήμα ἐκάστης ὁδοῦ, τὸ πρῶτον εἶνε ἤδη κατεστραμένον καὶ οὐδέποτε δύναμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν μίαν ὁδὸν τελείαν καὶ ἀνταποκρινομένην εἰς τὸν προορισμὸν της. Εἶναι ἀληθὲς καὶ δὲν το λησμονοῦμεν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν διορίζονται ὁδοσάται, ἀλλ' οὐτοὶ οὐδέποτε φαίνονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, πολλάκις οὐδὲ τὴν γνωρίζουσι καὶ ἂν παρ' ἡμῖν διορίζονται ὁδοσάται διορίζονται πρὸς ἄλλον σκοπὸν καὶ πρὸς ἄλλα τέλη, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐλογῶν ἢ πρὸς ἐξοικονομῆσαι προσώπων, ἐννοῦντων νὰ τρέφονται ἐκ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ χωρὶς νὰ πράττωσιν οὐδέν ἢ τοιαύτη παρ' ἡμῖν ὁδοσασία εἶναι νέα καὶ πρόσθετος πληγὴ τῆς ἡμετέρας ὁδοποιεῖας. Ἐπ' ὅσον λοιπὸν πρῶτον δὲν γνωρίζομεν πῶς πρέπει νὰ κατασκευάζωμεν ἀρχῆθεν τὰς ὁδοῦς καὶ δεύτερον ἐπ' ὅσον δὲν δύναμεθα νὰ συνδέσωμεν τὴν ὁδοποιεῖαν πρὸς τὴν ὁδοσασίαν, εἶναι καλλήτερον νὰ μὴ ἐπιχειρῶμεν τὴν στρώσιν ὁδῶν, διὰ νὰ κερδίζωμεν τοῦλάχιστον τὸ χρῆμα ὅπερ ἤδη εἰς μάτην δαπανῶμεν.

— Περὶ τοῦ ἐνταῦθα πράκτορος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας κ. Ἀχ. Χαϊρέτην κατ' αὐτὰς ἐρέθησαν καὶ ἐξάρησαν τινὰ καθαπτόμενα τῆς διαχειρίσεως του ὡς πράκτορος καὶ συνεπῶς τῆς ὑπολήψεώς του ὡς ἀτόμου. Τὰς διαδόσεις ταύτας ἀπεδέξατο δυστυχῶς καὶ ὁ ἐγγχώριος τύπος, ὅστις δὲν ἔλλειψε νὰ διαδώσῃ αὐτάς ὡς πραγματικὰ γεγονότα ἀποδεδειγμένα ἤδη. Εὐτυχῶς διὰ τὸν κ. Ἀχ. Χαϊρέτην, οὐδὲν ἐκ τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ διαδοθέντων ἔχεται ἀληθείας τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὑποβλήθη εἰς αὐστηρὸν ἐλεγχον πρὸ μνηῶν, εὐρέθη κατὰ πάντα ἀνεπίληπτον, ἢ δὲ διεύθυνσις τῆς Ἐταιρίας ἣτις ἀπέλυσε ἄλλους αὐτῆς πράκτορας, δεχθέντας ἀπίστους περὶ τὴν διαχείρισιν, τὸν κ. Χαϊρέτην διετήρησε ἕκτοτε καὶ διατηρεῖ εἰσέτι ἐν τῇ ἑαυτῆς ὑπηρεσίᾳ. Ὁ ἀδίκως διασυνθεὶς κ. Χαϊρέτης γνωρίζομεν ὅτι ἐπέδωκε μῆνυσιν πρὸς τὸν Εἰσαγγελλέα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν κατὰ τοῦ κ. Ἀθ. Κόκκαλη, τοῦ ἐπιθεωρήσαντος τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον καὶ διαδότος τὰς περὶ αὐτοῦ δυσφημίας καὶ κατὰ τοῦ συντάκτου τοῦ «Βυμποικοῦ Παρατηρητοῦ» τοῦ ἀναγράφαντος αὐτάς εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος του καὶ ἀναμένει δικαιοσύνην. Ἡμεῖς ἐκφράζομεν τὴν λύπην ἡμῶν ὅτι ὁ ἐγγχώριος τύπος πολὺ συχνὰ ἀπροσέκτως ἀποδέχεται ὡς ἀληθὴ πᾶσαν διὰδοσιν ἐκ κακοβόλου προαιρέσεως προερχομένην καὶ ὁπότεν ἀκόμη θίγει τὴν τιμὴν προσώπων γνωστῶν καὶ ἀξιοτίμων, ὡς εἴ ἢ τιμὴ καὶ ὑπόληψις τῶν ἀτόμων εἶνε μὴδὲν ἀπέναντι τῆς δημοσιογραφικῆς ἀκριτομυθείας καὶ γίνεται ἡχὼ τῶν τριόδων, ὡς εἴ νὰ προήρχετο ἐκ τῶν τριόδων.

— Ὁ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐμπορικὴν λέσχην δεθείς ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου Βρεφοκομείου χορὸς κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀπόκρουσιν ἀπέφερε κέρδος δρ. 4,208. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ ἀδελφάτον τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος ἐδυνήθη νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τινὰς ἀπολύτους καὶ κατεπειγούσας αὐτοῦ ἀνάγκας. Χαίρομεν ὅτι διὰ τόσου εὐφροσύνου μέσου ἐπατεύθη σκοπὸς τόσον φιλανθρωπικός.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἀνωτέρω εὐεργετικοῦ χοροῦ προσήνεγκον εἰς τὸ ἡμέτερον Βρεφοκομεῖον ὁ μὲν κ. Γ. Α. Γεωργακόπουλος δρ. 400, ὁ δὲ κ.

Κωνσ. Σωτηριάδης ἐπίσης δρ. 400 καὶ ὁ κ. Ἀνδ. Κόλλας δρ. 50. Πλὴν τούτων καὶ ἄλλοι τινὲς συμπολίται ἡμῶν ἀντὶ τοῦ δεκαδράχμου τιμήματος τῆς εἰσόδου ἀπέστειλαν πλεῖστον μέχρι δρ. 25.

— Τὸ ἀδελφάτον τοῦ Βρεφοκομείου παρακαλεῖ δι' ἡμῶν τοὺς κρατήσαντας τὰ προσκλητήρια τοῦ εὐεργετικοῦ χοροῦ καὶ μὴ ἀποστείλαντες ἀκόμη τὸ ἀντίτιμον τῆς εἰσόδου νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ ἀποστείλωσιν αὐτό.

— Ὑπὲρ τοῦ ἰδίου φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος, ἀλλ' ἀσχετῶς τοῦ ὡς ἀνω χοροῦ, προσήνεγκον κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀπόκρουσιν οἱ κύριοι Υἱοὶ Γ. Τριάντη δρ. 100. Ἀνωμυρὸς τις τὰς μικρὰς οἰκονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος τέκνου του δρ. 51,20 καὶ ἡ ἀξιοτίμος κυρία Χάνκο δρ. 30.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιερεὺς ἡμῶν Κυρ. Δαμασκηνὸς ἐπέστρεψεν πρὸς τὸ ἀδελφάτον τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου δρ. 50 ἄς τοῦτο ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν διὰ τὴν τέλεισιν τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου ὅπερ τελεῖται κατ' ἔτος ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος, προσθέσας καὶ ἐτέρας δρ. 50 ἐξ ἰδίων του ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Νοσοκομείου. Τὸ Ἀδελφάτον μετ' εὐγνωμοσύνης ἀπεδέξατο τὴν δωρεάν ταύτην καὶ παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὅπως τὴν ἀναγράψωμεν εἰς τὰς στήλας μας.

— Ἡρχησαν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ νῦν καιόμενα καὶ παρενοχλοῦντα τὸν κόσμον τὰ πυροτεχνήματα τοῦ Πάσχα, ἢ δὲ πώλησις αὐτῶν διενεργεῖται ἀκωλύτως εἰς παιδάς καὶ λοιπούς. Ἐχομεν μάλιστα ἤδη καὶ τὸ πρῶτον θῦμα τῶν πυροτεχνημάτων παιδιόν τι ἐκ τῆς συνοικίας «Ἀγίου Νικολάου τοῦ Βλατεροῦ», ἐκὴν προχθὲς, εὐτυχῶς ἀκινδύνως, κατὰ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον. Πρὶν τὸ κακὸν τοῦτο λάβῃ τὴν συνήθη ἐπίτασίν του κατὰ τὰς πρὸ τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα ἡμέρας παρακαλεῖται ἡ ἀστυνομία νὰ μεριμνήσῃ καὶ πρὸ παντός ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν πώλησιν πυροτεχνημάτων καὶ κατάσχῃ αὐτὰ πρὶν ἢ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῶν παιδιῶν.

— Ὁ παρ' ἡμῖν εὐπαιδευτος καὶ ἀκεραιότατος πρωτοδικὴς κ. Νικόλαος Μομφεράτος ἐμνηστεύσατο τὴν καλλίστην δεσποινίδα Ἀφροδίτην Πέτρου Νικολάου, τῆς γνωστῆς ἐγκρίτου ἐνταῦθα οἰκογενείας τῶν Ἀδελφῶν Νικολάου, ἣν συγγαίρουσιν οἱ φίλοι εὐλικρινῶς.

— Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ὁ Κωνσταντῖνος Θεοδώρου πολίτης ἐγκριτοστοῦ Ἀγίου καὶ πρῶτον Βουλευτῆς Ἀιγιάλειας. Εἶχεν ἔλθει ἐνταῦθα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παρὰ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ κυρίᾳ Μπουκαούρη χάριν τῆς πασχούσης υγείας του. Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ αὐθημερὸν μετεκομίσθη εἰς Ἀίγιον ὅπως ἐνταφιασθῇ ἐκεῖ δημοτελῶς.

— Ἡ ὑπὸ τὸν ἱλαρχον κ. Τραυλὸν ἔλη τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης ἱλαρχίας διετάχθη νὰ μετασταθμεύσῃ ἐνταῦθα.

— Ὁ πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Ἀρ. Νικολαΐδης μετετέθη ἐντεῦθεν εἰς Σπάρτην, ἀντὶ τούτου μετετέθη ἐνταῦθα ὁ κ. Τρεμουντάνας.

— Ὁ Ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος ὅστις ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου διδάσκει ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου Δημοτ. Θεάτρου, προσελκύει καθ' ἐσπέραν τοὺς παρ' ἡμῖν φίλους τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς καὶ εὐαρεστεῖ αὐτοὺς τὰ μάλα. Ὁ θίασος οὗτος εἶναι καλῶς κατηρτισμένος, ἐνέχων παλαιούς ἠθοποιούς δεδοκιμασμένους καὶ ἄλλους νεωτέρους προωρισμένους νὰ εὐδοκίμησῶσιν ἐν τῷ σταδίῳ των, παρίσταται δὲ ἀπὸ τῆς σκηνῆς μεμελετημένος καὶ ὑπὸ σκηνικὴν διασκευὴν καλλίστην καὶ διδάσκει δραματικὰ ἔργα ἐκ τῶν καλλητέρων τῆς νεωτέρας σχολῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρατηροῦμεν εὐχαρίστως ὅτι ἐνταῦθα διεμορφώθη πλέον καὶ ἐσχηματίσθη τάξις διακεκριμένη φίλων καὶ θιασωτῶν τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἣτις εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐκδηλοῖ, διὰ τῆς τακτικῆς εἰς τὸ θέατρον προσελεύσεώς της, τὴν εὐαρέσειάν της καὶ τὴν ὑπαστήριξίν της διὰ τοῦτο παρ' ἡμῖν

οί Έλληνικοί θίασοι εδρασκούν εδαφος ασφαλέως της εργασίας των, ενώ οι μελοδραματικοί, εις δολιγίστων τας διαθέσεις ανταποκρινόμενοι, καταπτώσειν όπως γνωρίζομεν.

— Ο Ίεροκέρυξ κ. Ηλία Βλαχόπουλος, διολύθη την προσεχρή Κυριακήν εις τον ναόν της Παντανάσσης.

Αφού έχοροπήθησαν, έφαγοπότησαν, ώργιάσαν επί δύο κατά συνέχειαν μήνας οι κλεινοί της πρωτεύουσας ημών κάτοικοι, κατά τας επί τη ένηλικιώσει του Διαδόχου έορτάς, πανηγύρεις, χορούς κλπ. άμιλλώμενοι τας μάλλον του άλλου περισταίον, να καταδείξω την προς αυτόν άφοσίωσιν και αγάπην, και πριν ή άναπνεύσωσιν, έπήλθον αι έθνικοθρησκευτικά κανονισμένοι έορταί, των Χριστουγέννων, της ά. του έτους, των Θεοφανείων και μετ' ου πολύ εισήλθον εις το Τριώδιον, δηλ. εις τας άποκρέω, τας όποίας οι ίδιοντες της κοινωνίας, του λαού, ή έφημεριδογραφία, ως εκ συνήματος, έσοφισθη άναγκαίον να συστήσιν ένα έροτασθώσιν εδρεπέστερον, καλλιτεχνικότερον, καλαισθητότερον, όπως θέλετε υποκαλέσατέ το· τέσσασ και βραδεία ή επί τούτω συστάσιν έπιτροπή και προς έπίσχυσιν του παρακλεισμένου τούτου, επικαλεσθείσα τά εν ταις έν Βύρωπη όνομασταίς πόλεσι, Ρώμη, Μιλάνω, Νικαία, Παρισίω κλπ. τελούμενα όργια, άπέναντι της ίδιης μας περι τά τοιαύτα ψυχραμίαι, σκαίότητις, ή άναισθησίαι!!! Αφού δηλαδή επί δύο μήνας έσπαταλήσατε, τι είχετε ίδικόν σας και δάνεια, και εκ των κοινών και εκ των ίδίων, εις ματαίας και κούρας μάλλον, έπιδείξεις, δεύτε πάλιν, έλαθετε άδελφοί, ξεζώσθητε, έχομεν και άλλην άφαιμαξίν' ένα μη καθυστερήσωμεν και κατά τούτο, των άρετών του Βύρωπαιου πολιτισμού, να πανηγυρίσωμεν λαμπρότερον, κομψώτερον, και διαρκέστερον τας 'Απόκρεω' διαρκέστερον, διότι δια την προπαρασκευήν και μελέτην των άλληγορικών ή μιμητικών μασκαράδων άπαιτείται και χρόνος και χροήμα, εδύνατε δηλ. τον κύκλον των έροτών σας, μην εργάζεσθε, σπαταλήσατε όσα περισσότερα δυνήθετε· μεθύσατε, πληγωθήτε, φονευθήτε. Οία πλάγη! οία άσέβεια! Τι ώρέλιμον, τί όρθόν, τί ένάρτερον ζητείτε από τον άθλιόν αυτόν λαόν, τον προκαλούμενον επί τρεΐς ήδη μήνας, εις έντροπήσεις άλλεπαλλήλους; πώς να άνθέξω ό δυστυχής εις τους μεγάλους πειρασμούς της άργίας, της κρεπάλης, των χαρμών και της ήδυπαθείας έν γένει, των συμπαραμαρτυρούσων τας τελετάς, τας συμπόσιας, και τας πανηγυρικάς ταύτας εκδηλώσεις, άνυψωθείσας εις άγνάς Όλυμπιακούς; πώς θέλετε έλάττωσιν των κακούργημάτων, περι ών, ως 'Ιερεμίαι θρηνείτε και μετά στατιστικών πινάκων άποδεικνύετε, αφού Σεις οι ίδιοι υποθάλαπετε και ζωογονείτε αυτά ταύτα, δια της επί την άργίαν, όκνηρίαν, σπατάλην και κραιπάλην άθήσεως του λαού; Ούτω πώς ήθικοποιείται ό λαός, διδάσκαλοι της κοινωνίας, άσθηροί έπιτιμηταί των Κυβερνήσεων και αυτής της Έκκλησίας, δια τ' άνω έγκλήματα κλπ. παραλείψεις; Εΐπωμεν εκκλησίας, διότι και ταύτης έμέμφθησαν, ή ως έλλειπώς εκπληρώσας τό καθήκον της· έφ και εις την πρωτεύουσάν, και έν ταύθα και έν πλείστασι του Βασιλείου πόλεσι, οι Ίεροκέρυκες δέν παύουσι κηρύττοντες τον λόγον του θεού κατά πάσαν Κυριακήν· αλλά όποια ή ώρέλεια, αφού συμπληρωματικώς οι μακάριοι των Αθηνών έφημεριδογράφοι έθλίβησαν, διότι και τά Κούλουμα έχασαν την προτέραν αυτών λαμπρότητα, ήν, επί της πρώην βασιλείας είχον κλπ. Αφού παρά πάντων των ένών κατηγορούμεθα ως φιλόσοφοι, και βεβαίως έσμεν τοιοῦτοι, διότι άν προσθέσωμεν εις τας 32 Κυριακάς του έτους, άλλας 50 τοδλάχιστον άργίας, αρχίζοντας από του άγ. Δημητρίου και φθάνοντες εις τά Χριστούγεννα, άγ. Βασιλείου, Θεοφανείων, Μεγαλαμπράν, και λπ. άνοιξαιρινάς πανηγύρεις, τουλάχιστον 100 το 1)3 σχεδόν του έτους, δέν

μάς άρκοῦν οὐδ' αὐταί, αλλά θέλομεν και την και κοινωνικώς και θρησκευτικώς άνάρμοστον της καθαρῆς δευτέρας εθουλίαν, υπό μεγαλειότεραν έμφαντηκότητα κ' έπιστημότητα. Ω καιρός, ώ ήθη' λησμονήσαντες οι μακάριοι, ότι κ' επί της πρώην Βασιλείας, κ' επί της παρούσης, του Μητροπολίτου Θεοφίλου, άν δέν μάς λανθάνει ή μνήμη, προεδρεύοντες, έγινοντο άπόπειραι προς άποτροπήν, της κατ' εκείνην την ήμέραν, άσεβοῦς κατὰ της ήθικῆς και της εκκλησίας έξέως, των παρεσάκτων κουλούμων, δια λόγων προτρεπτικών κλπ. όποτε, ουτε εξήλθεν ως έσυνήθιζεν, ό τότε Βασιλεύς, αλλά δυστυχώς δέν εισηκούσθησαν δέν κατίσχυσαν προς άπεμπώλησιν του· και ένφ λέγω, και κοινωνικοί και θρησκευτικοί λόγοι υπαγορεύουσι την εξαφάνισιν του παραλόγου τούτου έθίμου της ξενικής ψώρας, έθλίβησαν· οι διδάσκαλοι της Έλλην. κοινωνίας, ό τύπος, διότι δέν έωφράθη λαμπρότερον! Τι να κηρύξωσι λοιπόν οι Ίεροκέρυκες επί εκκλησίας την μετά κατανόησεως προσέλευσιν των Χριστιανών έν ταις εκκλησίαις την προσευχήν, την μετάνοιαν και νηστείαν (διά τους δυναμένους) κατὰ την καθάρην δευτέραν, κλπ; αλλά τούτω άποκρούουσιν οι λαοκέρυκες προς τίνα των δύο λοιπόν να τείνωσι το ου; οι άκρωόμενοι; Κρίμα ότι λησμονήσαν οι Τρισόλυτοι να παρακαλέσωσι και τον Μητροπολίτην Αθηνών να τους κάμη την χάριν και δώση 2—3 ήμερών παράτασιν των άποκρέω, και των Κουλούμων, διότι τότε θα ήξιοῦντο και της Βύχης του Πάππα.

Π. Π.

Αξιότιμε Συντάκτα του «Φορολογουμένου»

Μόλις παρήλθε χρονικόν τι διάστημα, καθ' ή πρόην Κυβέρνησις αυθαίρετως και εξ άπίνης κατήργησε τας των καθηγητών θέσεις των Ιερών και ήλάττωσε τους Ίεροκέρυκας του Κράτους, έπενεγκούσα ούτω μέγα τραῦμα εις τό σώμα της εκκλησίας, αφνης, νέα θέλλα προμηνύεται έν τη Βουλή κατὰ της εκκλησιαστικής διοικήσεως, δια της καταργήσεως των επισκοπικών θρόνων, προς τελείαν παραλύσιν και άποσύνθεσιν αυτής. Ένωσόμεν την κατάργησιν των θρόνων τούτων, άν και μονομερως ή Πολιτεία οὐδέν δικαίωμα έχει μεταβάλλειν τό πολιτευμα της Έκκλησίας, όπερ πρό αιώνων λειτουργεί ούτω, όταν, τῷ όντι, ή θρησκευτική και ή ήθική ανάπτυξις του λαού ήτο άρκετά άνεπτυγμένη, και ή συγκοινωνία εύκολος εις τό διέρχεσθαι τον Αρχιερέα πανταχού και πάντοτε του άχανούς Νομού, όπερ και τούτο άδύνατον, άλλ' όταν επί πολάζει ή άσέβεια και όλα τά κακά, όταν ό κατώτερος κληρός ούρίκνεται έν πλήρη άμαθειά και άγνοία των καθηκόντων αυτου, όταν ή συγκοινωνία από χωρίον εις χωρίον ήται έλλειπεστατή και κινδυνώδης, πώς δύναται εις Έπίσκοπος γέρον και κεκμηκώς κατακεκομμένος εκ της δυσχερούς εδοιοπρίας να διέρχεται τας πόλεις και τας κόμας, άνευ Ίεροκέρυκας, διδάσκων και Ιερουργών τους λαούς; Αυτηρόν τη αληθεία, ένφ τά άλλα έθη δαπανώσι τό πλείστον του προϋπολογισμού των εις την μόρφωσιν και πολλαπλασιασμόν του κλήρου, εις άποστολήν Ίεροκέρυκων κατὰ την Αμερικην, την Αφρικην και την Ασίαν, ήμετε προσπαθώμεν να μειώσωμεν τό γόστρον της Έκκλησίας, δια της άκροτηριάσεως της Έκκλησιαστικής διοικήσεως, άφελόμενοι τά σπουδαιότερα όργανα αυτής και πομπεύοντες ούτω αυθαίρετως την έπιτροήν αυτής, ένφ έπρεπε καθ' όλα και έν όλοις να πρωτεύη ή Έκκλησία του Χριστού επί τη εάσει πολιτευομένη των Αποστολικών διαταχών και των Συνοδικών κανόνων. Ού του παρόντος έξεταστέον, τίνι τρόπῳ ή έκλογή των Αρχιερέων γίνεται, και άν ουτοι χροήνται υπό της Έκκλησίας κανονικώς ή ου και άν όντι, τῷ όντι, οι εκλεκτοί της Έκκλησίας! Διατί τά πάντα άνευ της έλαχίστης γνώμης της Ίερῆς Συνόδου να έξερτάσνται από των κατὰ καιρούς Κυβερνήσεων, τούτο

φρονούμεν ότι είναι άδίκον, και οὐδ' αυτοί οι Βυζαντινοί αυθαίρετως μετέβαλλον ποτε τό πολιτευμα της Έκκλησίας, οὐδέ, τό επ' ελάχιστον, τό έχον σχέσιν τη πνευματική διοικήσει αυτής, άνευ της συγκρατήσεως εκείνης έτροποπόλου. Αλλ' όταν, λέγει, ό σοφός Οίκονόμος, συντριβή ή δύναμις της εκκλησίας συρομένη αιχμάλωτος υπό της πολιτικής, ποία έπειτα έλπίς ποιμένων ελευθέρως ενεργούντων και διαγγελλόντων τά θεία προτάγματα μετά παρησίας; Τότε τό στόμα των διδασκάλων της πίστewς έφημώθη, και ή γλώσσα κεκόληται ξηρά και ακίνητος έν τῷ λάφυγγι αυτών, και εδυσενείητος και χριστός άνεχώρησεν άν δε τις άπομεινη, και ουτος υπό δειλιάς έπηξεν, ως λαγώς, ή αλέκτωρ δούλον συτείλας πετρόν.» Τῷ όντι, άφ' ότου παρ' ήμιν ή πολιτική έπενεδη εις τά της εκκλησίας άνευ φρονήσεως και δια της έπιτροής αυτής έχειροτόνει και έχριε τον μέν Έπίσκοπον τον δε Ιερέα, έπληρωθή έκείνο, όπερ πρό πολλού εξέφρασεν ή θεολόγος μουσα του φωσῆρος της Νανζιανζίνου, λέγουσα: « Δεῦρ' ή' όσοι κακίας έπιθήτορες » αίσχρα φωτών, » Γάστορες εύρυτεύοντες άναιδές » όφρυόντες, » Ψεύσαι θ' υβρισαί τε, θοάς έπίορκον όμούντες » Θώπεις έρισθενέων χθαμαλοί χθαμαλοῖσι λέοντος, — » Δεῦρ' έτε θαρσαλέοι, πάσι θρόνος εύρύς, έτοιμος.» (έπι. ά. εις Έπισκόπους τόμ. έ. σελ. 82).

Εΐθε ή εκκλησία έφεστῶσα Κυβέρνησις διθύνοσα τά κοινά, φεισθή της αξιοπρεπείας της Έκκλησίας, και περιβάλλει αυτήν τό ευγενές εκείνο ένδυμα, όπερ οι πολλοί άναμένομεν παρ αυτής.

Παρακαλοῦνται οι κ. κ. μέτοχοι της διαλυθείσης εταιρίας εδ' Αστ ήρ να προσέλθωσιν εις τό γραφείον των κ. κ. Πάτα και Δάρα κα λάβωσι γνώσιν του Ισολογισμού της τελευταία εκκαθαρίσεως, συγχρόνως προσάξωσι τους σχετικούς τίτλους των να λάβωσι τό αναλογού αυτοίς εκ των εισπραχθέντων χρημάτων.

Έν Πάτραις 22 Φεβρουαρίου 1887. Οί εκκαθαρισταί της διαλυθείσης εταιρίας εδ' Αστ ήρ.

Ο δοντοϊατρός κ. Ζεβερίνος άφιχθεΐς εξ Βύρωπης ειδοποιεί τους πελάτας αυτου ότι άρχεται των εργασιών του την έρχομένην εβδομάδα.

Εις τό όρολογιοποιείον του κ. Α. ΜΟΥΡΟΤΙΔΟΥ ζηκοίσθησαν εσχάτως διαφόρων ειδών και ποιότητων όρολόγια εις τιμάς συμφερούσας. Έπίσης εργαλεία ως και είδη διάφορα της ώρολογιοποιίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οικία άνώγειος κειμένη πλησίον τη πλατείας α' Ολγας και έχουσα όκτώ δωμάτια ήλιακωτόν, αυλήν, άποθήκην και θρύσιν. Ο έπιθυμών ν' αγοράση ταύτην άς άποτανη εις τό λοχαγόν κ. Αριστομένην Παναγιώτσω.

Οί επί της πτωχεύσεως Ανδρ. Β. Οικονομοπούλου προσωρινοί σύνδικοι Γνωστοποιούμεν δι' άδειά του είσηγητού τη πτωχεύσεως κ. Γ. Κοζάκου θέλομεν πωλήσει τη 8 Μαρτίου ε.ε. ήμέραν Τρίτην δια πλειστηριασμόν άρξοντες την ώραν 10 π. μ. ένώπιον ενός συμβολαιογράφου Πατρών και έν τῷ καταστήματι το πτωχεύσαντος υπό την οίκίαν του Ιω. Πούντσα τά έμπορεύματα του πτωχού, συνιστάμενα εις διάφορα υάλινα σκεῦη, λάμπας κλπ. κατὰ τη άπογραφήν. Βασιλ. Σατολιάς; Γεώργ. Αλεξόπουλος